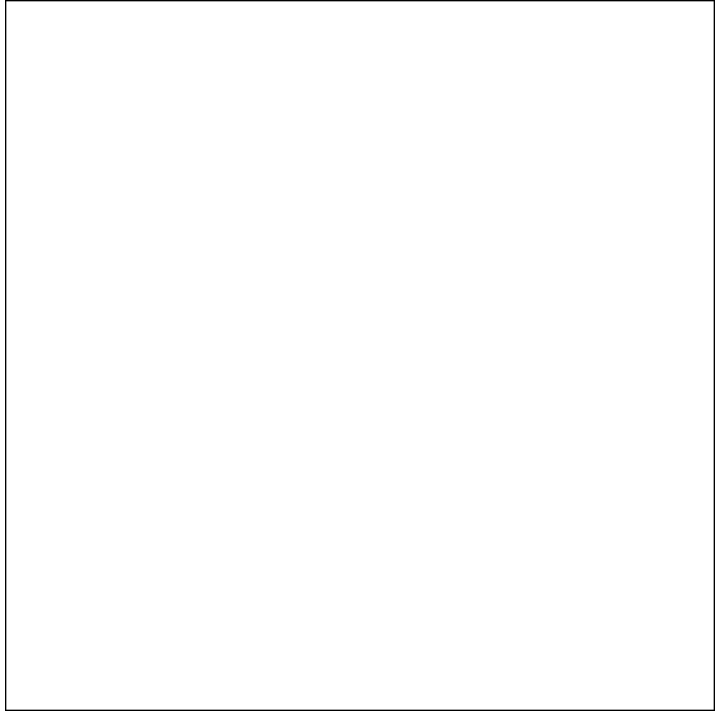

(uten bilder)

- ✎ Lesley Koyi
- 🔒 Wiehan de Jager
- 📧 Laura Pighini
- 🗣️ italiensk / nynorsk
- 📖 nivå 5

Magozwe

Magozwe

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Magozwe / Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

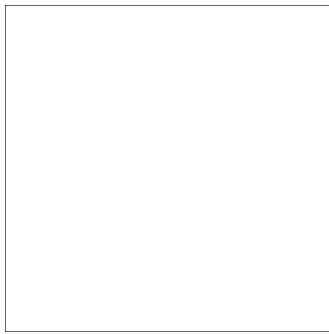
Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

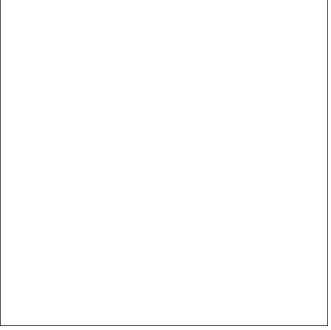

Nella affollata città di Nairobi, lontano da un'amorevole vita in casa, viveva un gruppo di ragazzi senza tetto. Vivevano alla giornata. Ogni mattina, impacchettavano i loro materassi dopo aver dormito sui freddi pavimenti. Per scaldarsi un po', accendevano fuochi nei bidoni della spazzatura. In questo gruppo di ragazzi c'era anche Magozwe. Lui era il più giovane.

...

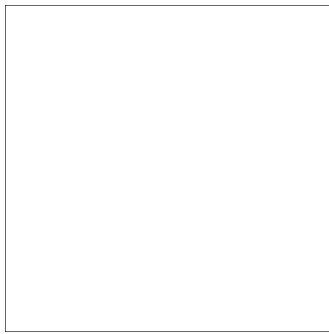
I den travle byen Nairobi, langt frå det trygge livet heime, budde det ein gjeng heimlause gutar. Dei tok kvar dag akkurat som han kom. Ein morgon pakka gutane saman mattene sine etter at dei hadde sove på det kalde fortauet. For å fordriva kulda laga dei eit bål av søppel. Ein av gutane i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Quando i genitori di Magozwe morirono, lui aveva solo cinque anni. Andò a vivere con suo zio. A quell'uomo non importava nulla del ragazzo. Non dava a Magozwe abbastanza cibo. Lo faceva lavorare troppo.

...

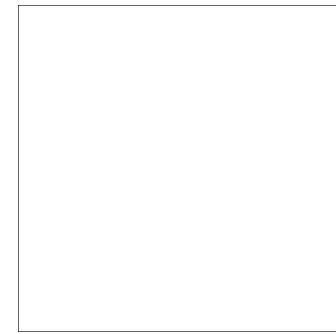
Då Magozwe sine foreldre døydde, var han berre fem år. Han drog for å bu med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikkje om barnet. Han gav ikkje Magozwe nok mat. Han tvinga guten til å jobba hardt.

Se Magozwe si lamentava o rispondeva, lui lo picchiava. Quando Magozwe chiese se poteva andare a scuola, suo zio lo picchiò e gli disse: "Sei troppo stupido per imparare qualcosa!" Dopo tre anni di trattamenti di questo genere, Magozwe scappò dallo zio e iniziò vivere per le strade.

...

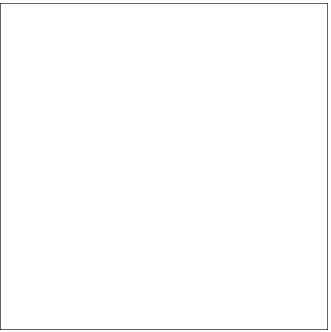
Viss Magozwe klaga eller stilte spørsmål, slo onkelen hans han. Når Magozwe spurde om han kunne gå på skulen, slo onkelen hans han og sa: "Du er for dum til å læra noko som helst." Etter tre år med denne behandlinga rømde Magozwe frå onkelen sin. Han byrja å bu på gata.

Magozwe era seduto nel giardino della casa dal tetto verde, a leggere un libro di storie della scuola. Thomas lo raggiunse e si sedette di fianco a lui. "Di che parla la storia?" Chiese Thomas. "Di un ragazzo che diventa insegnante," rispose Magozwe. "Come si chiama il ragazzo?" Chiese Thomas. "Il suo nome è Magozwe," disse Magozwe sorridendo.

...

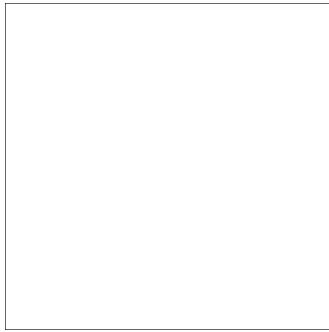
Magozwe sat på tunet ved huset med det grønne taket og las ei barnebok frå skulen. Thomas kom og sat seg ved sida av han. "Kva handlar forteljinga om?" spurde Thomas. "Ho handlar om ein gut som vert lærar", svara Magozwe. "Kva heiter guten?" spurde Thomas. "Han heiter Magozwe", svara Magozwe med eit smil.

La vita da strada era difficile e la maggior parte dei ragazzi faticava ogni giorno anche a trovare solo del cibo. A volte venivano arrestati, altre venivano picchiati. Quando si ammalavano, non avevano nessuno ad aiutarli. Il gruppo dipendeva dai pochi soldi che ottenevano mendicando e vendendo oggetti di plastica e altri riciclati. La loro vita veniva resa ancora più difficile dalle lotte con i gruppi rivali che volevano il controllo di parti delle città.

...

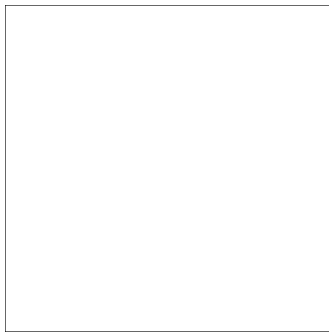
Livet på gata var vanskelig, og dei fleste gutane sleit kvar dag berre for å finna mat. Nokre gonger vart dei arrestert, andre gonger vart dei slått. Når dei vart sjuke, var det ingen som kunne hjelpa dei. Gjengen var avhengig av dei få pengane dei fekk frå å tigga og frå å selja plast og anna til resirkulering. Livet var endå vanskeligare på grunn av slåsskampar med rivaliserande gjengar som ville ha kontroll over delar av byen.

Magozwe cominciò ad andare a scuola, ed era difficile. Doveva recuperare molto. A volte avrebbe voluto arrendersi. Ma poi pensò al pilota e al calciatore delle storie. Come loro, non si arrese.

...

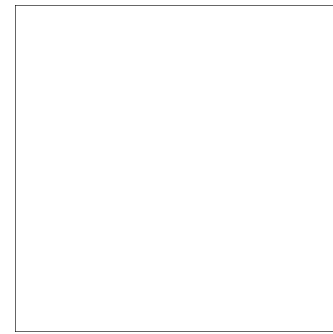
Magozwe byrja på skulen, og det var vanskelig. Han hadde mykje å ta att. Av og til ville han gje opp. Men han tenkte på piloten og fotballspelaren i barnebøkene. Som dei gav han han ikkje opp.

Un giorno, mentre Magozwe frugava nel bidone della spazzatura, trovò un vecchio libro di storie. Lo pulì dalla sporcizia e lo mise nel suo zaino. Nei giorni seguenti, Magozwe tirava fuori il libro per guardare le sue figure, ma non sapeva leggerne le parole.

...

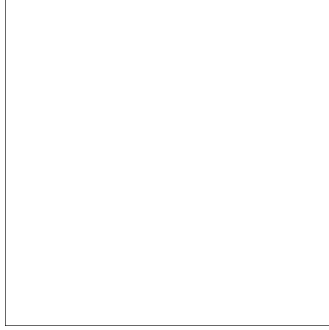
Ein dag medan Magozwe leitte i nokre søppelbøtter, fann han ei gammal fillete barnebok. Han fjerna møkka frå ho og la den i sekken sin. Kvar påfølgjande dag tok han ut boka og såg på bileta. Han visste ikkje korleis han skulle lesa orda.

Così, Magozwe si trasferì in una stanza in una casa dal tetto verde. Condivise la stanza con altri due ragazzi. Nell'insieme, vivevano dieci ragazzi in quella casa. Insieme a Zia Cissy e suo marito, tre cani, un gatto e una vecchia capra.

...

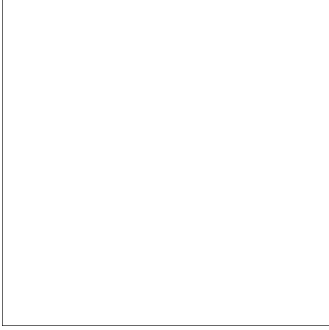
Dermed flytta Magozwe inn i eit rom i eit hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutar. Til saman var det ti born som budde i det huset. Saman med tanta Cissy og mannen hennar, tre hundar, ein katt og ei gammal geit.

Condivise le sue paure con Thomas. Con il tempo, l'uomo rassicurò il ragazzo sul fatto che la vita sarebbe stata migliore in quel posto nuovo.

...

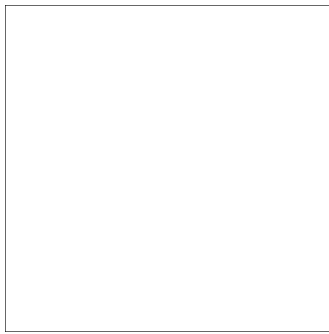
Han snakka om det han var redd for med Thomas. Med tida forsikra mannen guten om at livet kunne verta betre på den nye staden.

Le figure raccontavano la storia di un ragazzo che crebbe per diventare un pilota. Magozwe sognava ad occhi aperti di essere un pilota. A volte immaginava di essere il ragazzo della storia.

...

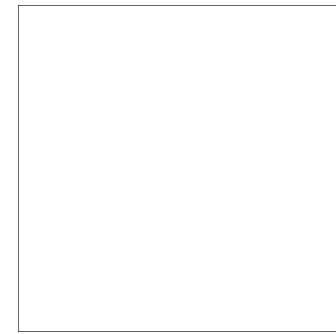
Bileta fortalde forteljinga om ein gut som voks opp til å verta pilot. Magozwe brukte å dagdrøyma om å verta pilot. Nokre gonger innbilte han seg at han var guten i forteljinga.

Faceva freddo e Magozwe era in mezzo alla strada a mendicare. Un uomo si avvicinò. "Ciao, sono Thomas. Lavoro qui vicino, in un posto dove puoi mangiare qualcosa" disse l'uomo. Indicò una casa gialla con un tetto blu. "Spero verrai lì a mangiare qualcosa?" chiese. Magozwe guardò l'uomo e poi la casa. "Forse" rispose, e se ne andò.

...

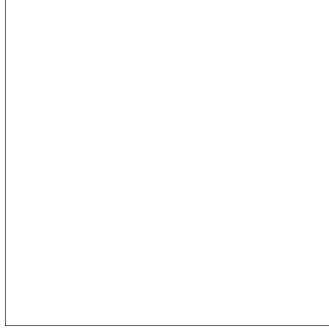
Det var kaldt og Magozwe stod langs vegen og tagg. Ein mann gjekk bort til han. "Hei, eg heiter Thomas. Eg bur i nærleiken, på ein stad der du kan få deg noko å eta", sa han og peikte på eit gult hus med blått tak. "Eg håpar du dreg dit for å få deg litt mat?" spurde han. Magozwe såg på han, og deretter på huset. "Kanskje", sa han og gjekk.

Magozwe pensò a questo posto nuovo e al fatto di andare a scuola. E se suo zio avesse ragione? Se lui fosse davvero troppo stupido per imparare qualcosa? E se lo avessero picchiato in questo nuovo posto? Era spaventato. "Forse è meglio che rimanga a vivere per strada," pensò.

...

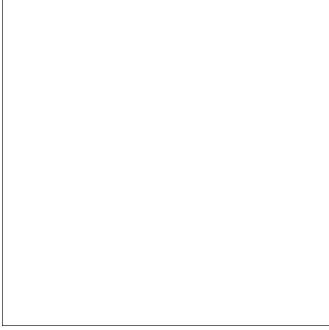
Magozwe tenkte på denne nye staden og på å gå på skulen. Kva om onkelen hans hadde rett og han var for dum til å læra noko? Kva om dei slo han på denne nye staden? Han var redd. "Kanskje det er betre å bu på gata", tenkte han.

Intorno al decimo compleanno di Magozwe, Thomas gli regalò un nuovo libro di storie. Era la storia di un ragazzo di villaggio che crebbe per diventare un famoso calciatore. Thomas gli lesse la storia tante volte, fino a che un giorno disse: "Credo sia ora che tu vada a scuola e impari a leggere. Che ne dici?" Thomas spiegò che lui conosceva un posto dove i bimbi potevano vivere e andare a scuola.

...

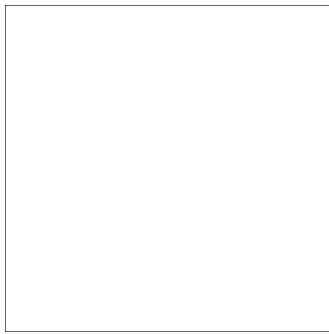
Omrkring Magozwes tiande fødselsdag gav Thomas han ei ny barnebok. Det var fortellinga om ein landsbygut som voks opp til å verta ein berømt fotballspelar. Thomas las den fortellinga for Magozwe mange gonger, heilt til han ein dag sa: "Eg synest det er på tide at du går på skulen og lærer å lesa. Kva synest du?" Thomas forklarte at han visste om ein stad der born kunne bu og gå på skule.

Col passare dei mesi, i ragazzi senz'altro si abituarono a vedere Thomas in giro. Gli piaceva parlare con la gente di strada. Thomas ascoltava le storie di vita della gente. Era serio e paziente, mai maleducato e irrispettoso. Alcuni dei ragazzi cominciarono ad andare alla casa gialla dal tetto blu per mangiare a mezzogiorno.

...

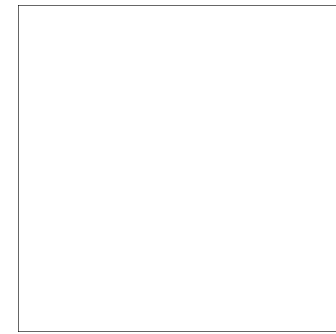
I månedene som følgde vart dei heimlause gutane vande til å sjå Thomas. Han likte å snakka med folk, spesielt dei som budde på gata. Thomas hørde på fortellingar om liva til folk. Han var seriøs og tolmodig, aldri frekk eller respektlaus. Nokon av gutane byrja å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Magozwe era seduto sul pavimento a guardare il suo libro di figure, quando Thomas si sedette di fianco a lui. "Di che parla la storia?" Chiese. "Di un ragazzo che diventa un pilota," rispose Magozwe. "Qual è il nome del ragazzo?" Chiese Thomas "Non lo so, non so leggere," disse Magozwe sottovoce.

...

Magozwe sat på fortauet og kika i biletboka då Thomas kom og sette seg ved sida av han. "Kva handlar forteljinga om?" spurde Thomas. "Ho handlar om ein gut som vert pilot", svara Magozwe. "Kva heiter guten?" spurde Thomas. "Eg veit ikkje, eg kan ikkje lesa", svara Magozwe lågt.

Quando si conobbero, Magozwe cominciò a raccontare la propria storia a Thomas. La storia di suo zio e di come lui scappò via. Thomas non parlò molto e non disse a Magozwe cosa fare, ma lui ascoltò sempre attentamente. Alcune volte parlavano mentre mangiavano nella casa dal tetto blu.

...

Då dei møttest, byrja Magozwe å fortelja si eiga historie til Thomas. Det var historia om onkel hans og kvifor han rømde heimanfrå. Thomas snakka ikkje mykje, og han sa ikkje til Magozwe kva han skulle gjera, men han lytta alltid oppmerksamt. Nokre gonger snakka dei saman medan dei åt i det gule huset med det blå taket.